

foc i lloc

Societat civil organitzada

La societat civil organitzada és la que fa avançar les coses

DELFI **ROCA**

L'altre dia l'Antonio em va estirar les orelles. Deia que ni els polítics, ni la resta, tenim el que cal per fer front a les injustícies. Recordant el *cas BPA*, ell encara té present el dolor que pateixen les persones afectades per la llarga crisi bancària, iniciada el 2015, i que encara cueja. A més, em va retreure que ni els partits, ni els polítics, ni els opinadors, ni ningú, havia fet el necessari, al seu entendre, per evitar el patiment dels treballadors i clients afectats, així com per castigar els veritables culpables. Té raó l'Antonio? És veritat que no s'ha fet res, o que no s'ha fet prou, per afrontar una situació tan insòlita? Què més es podria fer? Reflexionant *a posteriori*, em vaig adonar que els seus retrets s'emmarcaven dins un pensament molt estès en la nostra societat. Acostumem a exercir una actitud molt crítica, però passiva. Acceptem, inconscientment, que depenem de governs, partits i mitjans de comunicació, amb l'esperança que es facin les coses. Trencar aquest marc mental és essencial, si es vol evitar la perpetuació del dèficit democràtic actual. Més encara quan vivim en un context en què els mitjans es neguen a reconèixer que la so-

cietat civil organitzada és una *conditio sine qua non* per avançar. És aquesta una reflexió que comparteixo amb els membres de 15MpaRato i Xnet, dues organitzacions que ara fa cinc anys van des-tapar l'escàndol de les targetes *black* de Bankia, fent arribar a la premsa els documents coneguts com els correus de Blesa. A més a més, han aconseguit que es mantingui la condemna de presó ferma a Rodrigo Rato, que ja ha esgotat el seu últim recurs. Ha estat, doncs, la societat civil organitzada la que va obrir i impulsa el *cas Bankia* a l'Audiència Nacional espanyola, destapant l'estafa de la sortida a borsa, de les preferents i de les targetes *black*. Malgrat l'oposició política, que va aprovar les conegudes lleis mordassa, per mirar d'evitar que Rato entrés a presó. Tothom és igual davant la llei? No. Robar és de pobres. Els consellers de Bankia, no robaven, "distreien" diners. Malgrat la premsa, que no els reconeix el seu rol de denúncia. Aquí es podria organitzar quelcom similar, no només per recuperar els diners, sinó també per recuperar la dignitat dels afectats BPA, i per denunciar i castigar els veritables culpables.